

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/34/2014
Identifikačné číslo spisu: 1212010781
Dátum vydania rozhodnutia: 23.07.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Burger
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:1212010781.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 23. júla 2014 v trestnej veci obvineného W. K. pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jaroslava Belka, advokáta v Bratislave, proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T 119/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2014, sp. zn. 3To 139/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného W. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 3. októbra 2013, sp. zn. 2T 119/2012, bol obvinený W. K. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16. augusta 2011 v čase okolo 13.30 hod. v Bratislave na Podunajskej ulici 28 spoločne s ďalším neznámym páchatelom lúpežne prepadli pobočku stávkovej kancelárie FORTUNA SK, a.s., a to tak, že pred vstupom do pobočky si obaja natiahli šatky cez tváre, aby sa zamaskovali, potom obaja vošli do pobočky, tak obvinený zostal stáť pri vchodových dverách otočený smerom do pobočky a dával pozor a druhý páchatel spolu so strelnou zbraňou pristúpil k okienku, za ktorým sedela pokladnička pobočky O. I. a prinútil ju mieriac na ňu zbraňou, aby mu vydala peniaze z kasy a z trezoru, čo urobila a vydala mu sumu vo výške 755 €, na čo jej uviedol, aby si dala hlavu dole a následne obaja spoločne odišli na neznáme miesto.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu

na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvineného zaviazal, aby uhradil poškodenej spoločnosti FORTUNA SK, a.s., so sídlom Eisteinova 23 Bratislava, spôsobenú škodu vo výške 755 €.

Proti rozsudku podal obvinený W. K. odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2014, sp. zn. 3To 139/2013, bolo odvolanie obvineného W. K. podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

Obvinený W. K. písomným podaním z 12. februára 2014 (doručeným Okresnému súdu Bratislava II 26. februára 2014) podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Jaroslava Belka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T 119/2012, z 3. októbra 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 139/2013, z 28. januára 2014 (správne má byť uzneseniu Krajského súdu v Bratislave) dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, že obe rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Dovolateľ vyslovil názor, že jeho právo na obhajobu bolo porušené tým, že orgány činné v trestnom konaní (OČTK) nepostupovali dostatočne rýchlo, pokiaľ išlo o jeho výsluch. Výsluch obvineného sa uskutočnil až štyri mesiace po vznesení obvinenia. Rozhodnutie o vznesení obvinenia bolo obvinenému a obhajobe doručené po viac ako 3 mesiacoch. Počas celého prípravného konania sa W. K. nachádzal vo vyšetrovacej väzbe v inej veci. V tejto súvislosti obvinený poukázal na porušenie § 206 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi. Tým bolo právo na obhajobu zmarené, najmä pokiaľ išlo o zistenie, kde sa obvinený v čase spáchania skutku nachádzal. Ustanovený obhajca bol síce o vykonávaní úkonov vyzostupovaný, avšak sa ich nezúčastňoval a ani klienta o tom neinformoval. Výšetrovateľ nevypočul svedka A. B., s ktorým sa pravdepodobne zdržiaval obvinený v čase spáchania skutku na inom mieste. B. bol podozrivý ako spolupáchateľ zo spáchania predmetného skutku, ale svedkami pri rekonštrukcii nebol opoznaný. Svedka B. sa podarilo vypočuť až na hlavnom pojednávaní v roku 2013, t.j. po dvoch rokoch od udalosti. Svedok si pre odstup času udalosti nepamätal, pamätal si však, že spolu s obvineným sa žiadnej trestnej činnosti nedopúšťal.

Počas celého prípravného konania boli obvinenému a obhajobe po neprimeranú dobu odopierané tieto práva: základné právo na oboznámenie sa s podstatou, dôvodmi a obsahom obvinenia, právo na nazeranie do spisu, právo podávať návrhy na doplnenie dokazovania, právo podávať sťažnosť na postup vyšetrovateľa. Súdom bol zamietnutý návrh na vykonanie rekonštrukcie. Na mieste činu boli zaistené biologické a daktyloskopické stopy, ktoré však podľa znaleckých zistení nepatrili obvinenému K. K. Preukázaniu viny obvineného nedošlo. Okresný a krajský súd vydali nesprávne rozhodnutia.

Na základe uvedených skutočností obvinený W. K. navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2014, sp. zn. 3To 139/2013, a rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 3. októbra 2013, sp. zn. 2T 119/2012, a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku vec prikázal Okresnému súdu Bratislava II na nové prerokovanie a rozhodnutie, alebo aby vec vrátil až do prípravného konania.

K dovolaniu obvineného sa okresný prokurátor ani poškodený nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného

dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Trestného poriadku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že obvinený W. K. v prípravnom konaní ako aj v konaní pred okresným i krajským súdom dôsledne využil právo na obhajobu, ktoré patrí k základným atribútom spravodlivého procesu. V prípravnom konaní toto právo realizoval, napr. podaním sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia dňa 5. decembra 2011. Podaním podnetu prostredníctvom obhajcu Mgr. Ing. Jaroslava Penca na preskúmanie postupu vyšetrovateľa a návrh na vykonanie dokazovania dňa 25. novembra 2011. Toto právo realizoval ďalej prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Petra Agalareva (19. marca 2012) o čom svedčí aj vyúčtovanie advokátskej odmeny v predmetnej trestnej veci na základe faktúry zo 17. februára 2014 (č.l. 246), v ktorej sú podrobne rozpísané jednotlivé úkony právnej pomoci. Sám obvinený uvádza: „Počas prípravného konania som mal troch obhajcov“ (str. 3 uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 139/2013). Obvinený realizoval právo na obhajobu vlastnou výpoveďou a aktívnou účasťou na všetkých hlavných pojednávaniach. Počas týchto sa vyjadroval ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu a prednášal hodnotiace úsudky a závery k vykonaným dôkazom. Dôsledne využil práva obvineného a obhajoval sa spôsobom, ktorý uznal za vhodný. Okrem iného sa snažil spochybníť vierohodnosť vykonaných dôkazov, a to najmä tých, ktoré nasvedčovali jeho účasť na spáchaní skutku. Tvrdil, že skutku sa nedopustil. Namietal značné nezrovnalosti pri vypočúvaní svedkýň I. a I.. Neexistenciu kamerového záznamu, pretože kamerový systém bol nefunkčný. Namietal aj rekogníciu. Nebola nájdená zbraň, ani spolupáchateľ. Stopy nájdené na mieste činu nie sú jeho.

Napriek obhajobe obvineného, konajúce súdy po vykonaní a zhodnotení všetkých dôkazov mali preukázané, že obvinený W. K. skutok spáchal, čo vyplynulo z výpovede svedkyne poškodenej W. I., vykonanej rekognície ako aj listinných dôkazov. Svedkyňa označila osobu, ktorá sa zúčastnila prepadu so 100% istotou.

Je potrebné uviesť, že ak súdy nadobudli presvedčenie, že skutkový stav je spoľahlivo dokázaný použitím určitých dôkazných prostriedkov (výsluchy obvineného, svedkov, rekognícia, listinné dôkazy) a nepovažovali za potrebné v uvedenom smere vykonať ďalšie dokazovania, nie je táto úvaha súdov porušením práva na obhajobu.

S námietkami obvineného W. K. sa podrobne zaoberal odvolací súd na str. 4 až 6 uznesenia.

Nevykonanie dôkazov v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v posudzovanej veci boli všetky dôkazy či už orgánmi prípravného konania alebo súdmi vykonané zákonom zodpovedajúcim spôsobom.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/ písm. g/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného W. K. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.